

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Pacis Westphalicæ Publica

Oder Westphälische Friedens-Handlungen und Geschichte

Worinnen enthalten ist, was vom Monath Junio des Jahrs 1648. biß zu dem, im Jahr 1649. völlig erfolgten Schluß und Ende des Universal-Friedens-Congressus zu Oßnabrück und Münster, gehandelt und geschlossen worden

Meiern, Johann Gottfried von

Hannover, 1736

VD18 90103165

N. I. Formalia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53029](#)

1648.
Junius.

§. 10. & 11. placent, wie in obangezogenem Executions-Project enthalten.

1648.

Junius.

§. 12. Fundiret sich mehrentheils auf anfangs berührte Designation der zah-
lenden Stände, und wird also, wann dieselbe eingeschickt, seine abheftliche Maaz um so
viel destomehr bekommen können.

Ad vers. Vorgehend dieses ic. Was dann die offerirte Summa der drey
Millionen Rthlr. bey dem ersten Terminus betrifft, wird selbige acceptirt, allein der-
gestalt, das 18. Zennen Goldes Rthlr. davon baar, und 12. Tonnen Goldes Rthlr.
durch gewisse Assignationes unfehlbar erlegt werden. Über sothant Assignatio-
nes aber, wird inter conclusionem & ratificationem Pacis, zwischen der Gene-
ralität und denen Ständen, damit die völliche Zahlung bey der Abdankung, theils in
Baarschafft theils Assignationen, am frühesten geschehen, und die vollkommene
Quittung von denen Soldaten erfolgen könne, ein gütlicher Vergleich getroffen wer-
den müssen.

Ad §. Betreffend ic. Wegen der zwey restirenden Millionen wird ein abson-
liches Assurances-Formular eingerichtet werden müssen: Wobei dann von
denen Herren Ständen eine engere Zusammenziehung der Zahlungs-Terminen zu
vermuthen.

§. X.

Der König in Schweden Schreiben an die Stände in puncto Satis-
factionis Militia. Nach bereits richtig gemachtem Arti-
culo, die Satisfactionem Militia Sue-
dicae betreffend, extradierten die Schwe-
dische Gesandten den Reichs-Ständen

das nachgesetzte, von der Königin in Schwei-
den an sie abgelassene Schreiben, sub N.I.
welches am 11. Jul. st. n. zur Reichs-Di-
statur gegeben wurde.

N. I.

Dic̄at. Osnabr. d. 11. Julii A. 1648.
sub Director. Mogunt.

CHRISTINA Dei gratia, Suecorum, Gothorum, Vandolorumque
designata Regina, & Princeps Hædiaria, Magna Princeps Finlan-
dæ, Dux Estoniæ & Careliae, nec non Ingræ Domina &c.

Reverendi, Illustres, Magnifici, generosi atque spectabiles Domini No-
bis sincere dilecti; Postquam Divus parens noster plenissimæ & gloriofis-
simæ memorie, plurimis injuriis provocatus & magni momenti rationibus
motus, ad sui, suorum atque amicorum defensionem arma suscipere coactus
fuisset, nihil habuit prius, quam ut inter arma & a divina benignitate in-
dultas victorias, res sua cum adversa parte controversa & Status Imperii
Romano-Germanici, jam multos annos summo cum discrimine vicinorum
turbatus, iustis tutisque mediis componeretur & pristino nitor ac quieti re-
stitueretur; neque dubitandum de pii hujus ac prudentis consilii & inten-
tionis certo effectu, nisi divino Numini placuisse abruptere optimi paren-
tis nostri vita terminos, eoque modo permittere, ut cetera orbis Christiani
conquassatio non modo protraheretur in hos multos annos, sed se quoque
extenderet in vicina Regna & Republicas cum plurimorum florentium Sta-
tuum ruina & nominis Christiani summo discrimine atque dispedio. Nos
hæredes ut Regni juris, sic belli atque oneris paterni, id unice ac im-
pense intendimus atque a nostris tribus, quibus rerum nostrarum, imprimis
pacis ac belli, curam per Germaniam commisimus, intendi voluimus atque
Sechster Theil.

F

mand-

1648.
Junius.

mandavimus, ut observatis rerum temporumque momentis, quaslibet occasiones justas & æquas arriperent tranquillandi orbis Christiani ac Romano Imperio, nostro Regno, confederatis nostris atque aliis suas partes in bello agentibus, vetera jura amicitiae ac quietis renovarent; Et quæ hisce motibus causam præbuerunt, aut animorum distractions pepererunt, justis, æquis ac tutis rationibus ac mediis componerent, adsopitis iis omnibus in quantum obtineri potuit, quæ diutius disjunctos & alienatos detinere animos dissidentium posse viderentur. Non detinebimus vos longa enarratione eorum, quæ acta antehac sunt bello, quæ rerum facies fuit a tempore Pacis Pragensis & quæ subsecuta sunt, quantum temporis operæ & impendii insumptum est, antequam Præliminaria tractatum Pacis haberi potuerunt; quantum studij, laboris, industriae impensum est, aut qui deputati negotio confiando fuere, cum nemo id accuratius norit, quam vos ipsi, qui Principum Principaliumque vestrorum nomine tanto tempore, gravissimo huic & ponderosissimo operi infudaveritis. Nobis certe nihil magis curæ fuit, quam divina adipirante clementia firmam cum amicis & confederatis nostris, in & extra Imperium, retinere amicitiam & Paci publicæ ac universalis adoptaram intentionem, tum quoque ita moderari armorum vim, ut quoconque fortunæ cursu non impedirentur, sed promoverentur Tractatus Pacis iusta & universalis, licet aliud intendi atque agi ab adversa parte non difficuler animadverterimus; nunc postquam ex relatu nostrorum Plenipotentiariorum intellectimus, pleraque omnia majoris momenti, quæ bello causam dederunt aut ex ipso bello enata sunt, mutuo assensu, maxima sui parte adsopita & conventa, ut spes sit, si transactis insistatur & pauca, quæ superflunt, leniore manu habeantur, cunctam malorum segetem brevi resecari & Pacem restabiliri posse, ut præter stipendorum militi nostro debitorum solutionem non nisi pauca restare videantur; Id Nos maxime afficit hanc militis nostri satisfactionem invidiose traduci & non nisi concilio in Nos & militem nostrum, de statu publico omnium optime meritum spargi & adjunctis minis, præter omne fas, in deterius verti. Ideo quamquam non dubitemus Plenipotentiarios nostros suum fecisse, facturosque officium innocentiam & nostram & militis nostri perspicue declarando, atque jus & æquitatem postulati ac intentionis nostræ adserendo, ut iis non difficuler acquiescere possemus, tamen cum omnia hoc usque adeo probe successerint, ut spes nunc affulgeat non pacis tantum & quietis publicæ, sed etiam consolidationis animorum, inter Nos Regnumque nostrum & confederatos atque Imperatorem Statusque Imperii, id ex revisum est esse, ut literis hisce nostris, Plenipotentiariorum nostrorum adserta firmaremus & quæ mens nostra sit circa militis nostri stipendia, paucis explicaremus. Notum est & vobis & universis rerum præsentium gñaris, militem nostrum sine differentia cuiuscunque sit gentis, non tantum pro nostra, sed communis Imperii salute, multis nunc retro annis pugnasse & summas difficultates & labores, vulnera & pericula exantæsumma & admirabili cum constantia ac fortitudine, ut negligi aut transiliri sine turpitudine aut infamia non possit. Haud equidem negari potest, Status Imperii diurno bello exhaustos & florentes olim provincias, cæsis hominibus atque animalibus, ferme in solitudinem redactas per bellicas hospitationes, stativa, transitus atque excursions, at cum hi bellorum comites sint & si bella continent, adhuc genio belli, ejusdem comites futuri, nihil mirum, si durante bello parceri nequierint. Neque in præsens tam anxi cogitandum quomodo quisque sublevari difficultatibus & oneribus, quam quomodo malorum principia tolli possint, etiamsi id fieri nequeat sine grandionere, quod speciem mali habere necesse est. Cogitate ergo & perpendite secundum Deum, nostro studio & optima intentione, nostri vero militis indefesso labore ac opera id contigisse Imperii Statibus felicitatis, ut satis, quibus hacenus exagitati sunt, litibus & controversiis, coalescere cœperint & magis coalescere possint

1648.
Junius.

1648.
Junius.

in conformitatem unius corporis atque consilii. Neque tantopere aestimare malorum sensum, quo affecti bello Status fuerunt, quam bona, quæ inde eveniunt, siquidem libertas publica Statuum Imperii neque alii rationibus olim acquisita neque nunc conservari potuerit; Idque a vobis nomine Principum ac Principalium vestrorum ex parte observatum animadvertisimus, dum militi nostro satisfactionem quandam haud recusatis in toto, sed eandem ita accisam & decurtatam offertis, aliis quoque adjectis clausulis, ex quibus militum nostrorum multo citius distractio, quam satisfactio subsequi possit. Admonendi igitur ea de causa videmini, ut cunctis repte ponderatis, militis nostri virtutem atque servitia non nobis tantum, sed magis Principibus ac Principalibus vestris haec tenus praestita perpendatis, & ex eo quid æquum & justum, tum quid fieri possit & debeat, sua lance libretis, atque exinde quid opus factio statuatis. Quod si rem accuratius paulo examinare volueritis non difficulter pro veitra prudentia deprehendetis consilia contraria, specie quidem forsitan jucunda & laeta, sed tractatu difficultia, ipsoque eventu tristia futura: Ut quam viam elegeritis mitiorem, eandem fore magis lubricam & salebrosum, actu ipso sentiat. Nos optimo jure & propter summa militis nostri praestita servitia, tam Nobis, quam Statibus Imperii magni aestimamus ejusdem constanter exantatos labores & difficultates, iusta recompensatione dignas judicamus, & vobis statum conditionemque ejus optimo modo recommendamus; Neque tamen hanc nostram recommendationem Principibus & Principalibus vestris aut a vobis aliter reputari volumus, quam cum iusta consideratione æquiratis & praeventum rerum vestrarum ut & merita militis nostri, & quid jure fieri possit ac debeat æqua lance ponderentur: merita enim militis & fructum conservatae libertatis publica in Imperium redundantem ex una parte aestimari exoptamus; Ex altera vero praesentem Principum ac Principalium vestrorum conditionem repte librari & ponderari æquum esse, ne hæc supra modum oneretur, neve miles se neglectum jure queratur: cuius rei justam & æquationem vos habituros & praesenti tempori adapturos haud ambiguiamus, ne vel paci moræ & executioni impedimentum injiciatur, vel sub nimio onere Status ipsi succumbant. Quod prudentissimo vestro judicio relinquisimus. Nos quidem super quanti ratione haec tenus fuimus sollicitæ, ut utriusque æquus respectus haberetur, verum postquam eo usque Pacis negotiationem deductam animadvertisimus, non possumus non & militem ad æqua postulata hortari & vobis authores esse, ut ejus merita, denique Pacem ipsam, quæ sine militis iusta satisfactione nunquam haberi poterit, expendatis, atque in eo tam promptos vos exhibeat, quam non dubitamus Pacem a Statibus ipsis & vobis summopere desiderari & exoptari. Nihil erit in Nobis moræ aut impedimenti, quo minus Pax exoptata & tranquillitas universalis tot annos jam exulans, divina adspirante clementia rursus efflorescat, ac si quid amplius ad illum scopum contribuere poterimus operæ & consilii, nihil sumus studii nostri intermissione, Deum optimum maximum animitus precantes, ut voto nostro annuat & vestris consiliis, laboribus ac industria dignos effectus largiatur. Hisce vos Deo commendamus, Dabantur in Arce nostra Stockholmensi d. 17. Junii Anno 1648.

Reverendis, Illustribus, Magnificis,
Generosis atque spectabilibus
Nobis sincere dilectis Dominis,
Romani Imperii Electorum,
Principum, ac Statuum ad Tra-
status Pacis Osnabrugæ & Mo-
nasterii in Westphalia Deputatis
Consiliariis ac Legatis &c.
Sechster Theil.

CHRISTINA.

§. 2

§. XI.

1648.
Junius.